

[Birkholm]

Spørgeren nærer således også mistanke om, at kommunernes og amtskommunernes praksis er vilkårligt forskellig – bestemt af de politiske styrkeforhold det pågældende sted.

Svar (21/12 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Socialministeriet har tidligere i et rundspørge til revaliderings- og pensionsnævnene om praksis med hensyn til godkendelse af løbende forhøjet hjælp efter bistandslovens § 43, stk. 3, til dækning af kontingent til A-kasse og fagforening fået det generelle indtryk – på grundlag af forholdsvis få afgjorte sager – at det godkendes, at hjælpen efter § 43, stk. 1, forhøjes til dækning af disse kontingentudgifter, hvis de efter en konkret vurdering anses for rimelige og velbegrundede. Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på, om kontingentudgifterne har betydning for, at de pågældende kan bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Socialministeriet er ikke i besiddelse af nærmere oplysninger eller materiale, der viser, hvorledes kommunerne administrerer spørgsmålet om supplerende hjælp til fagforenings- og A-kassekontingent. At dømme efter enkeltsager, der er drøftet telefonisk med socialministeriet, er det dog ikke ministeriets indtryk, at kommunerne indtager en restriktiv holdning.

Spm. nr. S 313

Til *udenrigsministeren* (12/12 83) af:

Birkholm (VS):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at den danske regering tager afstand fra Europa-Parlamentets beslutning af 16. november 1983, hvori USAs invasion af Grenada hilses velkommen som indledning til en proces henimod frie valg og nyt demokrati på Grenada?«

Begrundelse

Europa-Parlamentets beslutning – der blev vedtaget med danske stemmer fra bl.a. Erhard Jakobsen, Kent Kirk og Poul Møller – bygger sine konklusioner på bl.a. en påstand om »cubanske forsøg på at skabe usikre forhold« i det caraibiske område og en vilje til

at bevare »de gode forbindelser mellem USA og EFs medlemsstater«.

Beslutningen står helt klart i modsætning til de forklaringer vedrørende den danske regerings holdning, som udenrigsministeren gav folketinget den 2. november 1983. Her sagde udenrigsministeren bl.a.: »Vi opfatter den intervention, der er sket i Grenada, som et brud med et meget vigtigt folkeretligt princip, nemlig princippet om ikke-indblanding«, jfr. folketingets forhandlinger sp. 1252. Udenrigsministeren oplyste endvidere, at Danmark i FNs generalforsamling kunne stemme for et resolutionsforslag fra Nicaragua, der bl.a. »dybt beklager den væbnede intervention«, betegner den som »et flagrant brud på folkeretten« og opfordrer til »omgående tilbagetrækning af de fremmede tropper fra Grenada«.

På baggrund heraf forekommer det ligetil, at den danske regering må udtale sin afstandtagen fra Europa-Parlamentets beslutning.

Svar (20/12 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Spørgeren henviser selv til mine udtalelser i folketinget den 2. november 1983 og den af FNs generalforsamling den 2. november 1983 vedtagne resolution vedrørende Grenada.

I resolutionen blev der udtrykt dyb beklagelse af den væbnede intervention i Grenada, der udgjorde en åbenbar krænkelse af folkeretten og af Grenadas uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet. Ligeledes beklagede generalforsamlingen uskyldige civiles død som følge af den væbnede intervention. Endvidere opfordredes alle stater til at udvise den strengeste respekt for Grenadas suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet. Generalforsamlingen opfordrede til et omgående ophør af den væbnede intervention og omgående tilbagetrækning af de fremmede tropper fra Grenada. Endelig begærede generalforsamlingen afholdelse af frie valg hurtigst muligt for at give Grenadas befolkning mulighed for på demokratisk vis at vælge sin regering.

Danmark stemte for denne resolution.

Regeringens holdning ændres ikke af, at Europa-Parlamentet har vedtaget en resolution med et andet indhold.